

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าต้องมีการพัฒนาศักยภาพ คุณภาพของคนในชาติอย่างทั่วถึง และต่อเนื่องในทุก ด้าน โดยต้องมีการพัฒนาประชาชน เยาวชน และอนุชนควบคู่กัน เพื่อให้มีคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ก่อให้เกิดความรู้ ความสามารถ มีศิลปะ มีวิชาชีพ มีระเบียบวินัย มีน้ำใจรักประเทศชาติ รักระบอบประชาธิปไตย (เวียงไชย นรววิไล, 2554 ก) รัฐบาลลาวได้กำหนด 5 ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา กีฬาชาติคือ ยุทธศาสตร์การพัฒนา กีฬาขั้นพื้นฐาน การพัฒนา กีฬาเพื่อมวลชน การพัฒนา กีฬาเพื่อการแข่งขัน การพัฒนา กีฬาให้กลายเป็น กีฬาอาชีพ และการพัฒนาการบริหารการกีฬาเพื่อการรักษา ศูนย์กีฬา เพื่อการดูแลสถานที่ออกกำลังกาย การเล่นกีฬาตามระดับท้องถิ่น อำเภอ และจังหวัดเพิ่มขึ้น ทั้งยังได้กำหนดแผน 15 ปี สร้างกีฬาชาติ (ค.ศ. 1997-2012) ประกอบด้วย 5 ยุทธศาสตร์ดังกล่าว โดยมีโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถาบันการศึกษา ได้กำหนดให้มีวิชาพลศึกษาเป็นวิชาบังคับเรียนเพื่อให้บัณฑิตนักศึกษามีโอกาสออกกำลังกาย และเล่นกีฬาเพื่อสร้างนักกีฬาจากวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยมาเป็นตัวแทนทีมชาติเป็นต้น (บุญเรือง วงพะจันทร์, 2540)

นโยบายทางด้านกีฬาของชาติ ซึ่งอยู่ในแผนพัฒนาแห่งชาติลาวตาม 5 ยุทธศาสตร์ การพัฒนา กีฬาลาว ปี ค.ศ. 2008 เนื้อหาหลักการหนึ่งที่ได้กล่าวคือการพัฒนา กีฬาลาวให้กลายเป็น กีฬาอาชีพ ซึ่งอยู่ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 โดยมีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อส่งเสริมและพัฒนา กีฬาสากลและกีฬาลาวบางชนิดให้เป็น กีฬาอย่างมีมาตรฐานของชาติ 2) เพื่อพัฒนา กีฬาและบุคลากรทางกีฬาอย่างครบวงจรและส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มสมาชิกขององค์กรสมาคมกีฬาและสโมสรทั้งในส่วนกลางและภูมิภาค โดยสนับสนุนให้มีการจัดตั้งสถาบันเพื่อผลิตนักกีฬาและบุคลากรกีฬาให้กลายเป็น กีฬาอาชีพตามความคาดหวังในแผนยุทธศาสตร์ 3) เพื่อพัฒนาระบบการจัดการแข่งขัน กีฬาชนิดต่าง ๆ ให้กลายเป็น กีฬาอาชีพ และได้มาตรฐานตามระเบียบของสากลตามข้อบังคับที่เหมาะสมกับสมัยในปัจจุบัน 4) เพื่อพัฒนาปัจจัยขั้นพื้นฐานด้านสถานกีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อมและดำเนินการแข่งขันตามระเบียบข้อบังคับ และให้มีการศึกษาเรียนรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และด้านเทคโนโลยีทางการกีฬามาประยุกต์ใช้ในการพัฒนา กีฬา 5) เพื่อพัฒนาระบบบริหารอย่างมืออาชีพ โดยสนับสนุนให้มีการจัดสรรทุน และสรรหาโครงการฝึกอบรมบุคลากรบริหารการกีฬา เพื่อรักษาสีหรือผลประโยชน์รวมทั้งสร้างแรงจูงใจให้องค์กรภาคเอกชน

ร่วมส่งเสริมกีฬาให้กลายเป็นกีฬาอาชีพ ซึ่งในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 นี้ได้กล่าวถึง กีฬาสากล และ กีฬาลาวที่เป็นกีฬานำร่องไปสู่อาชีพ 12 ชนิดกีฬา แบ่งเป็น 8 ชนิดกีฬา ประเภทบุคคล และ 4 ชนิด ประเภททีม (บุญเรือง วงพะจันทร์, 2540)

การแข่งขันกีฬานิสิต นักศึกษาในระดับวิทยาลัยของนครหลวงเวียงจันทน์ เริ่มดำเนินการ แข่งขันมาแต่ปี ค.ศ. 1997 เนื่องจากการเตรียมตัวนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 5 ณ. หลวงพระบางเกมส์ กระทรวงศึกษาธิการและกีฬามีแผนนโยบายให้แต่ละสถาบันการศึกษา วิชาชีพกับแต่ละกระทรวง กรม และองค์กรเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งนั้น ดังนั้น กรมอาชีวศึกษาจึงมีการระดมให้แต่ละสถาบันการศึกษาที่ขึ้นกับกรมมี 10 สถาบันเข้าร่วม การแข่งขันมี 3 ชนิดกีฬา คือ ฟุตบอล วอลเลย์บอล และตะกร้อ เพื่อคัดเลือกตัวนักกีฬาการดำเนินการ แข่งขันครั้งนี้ กรมอาชีวศึกษาได้มอบให้โรงเรียนสร้างครูพลศึกษาเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน เพราะว่าโรงเรียนสร้างครูพลศึกษามีสถานที่แข่งขัน พร้อมทั้งกรรมการตัดสิน และมีนักกีฬา ที่จะส่งเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติมาก นับแต่การแข่งขันครั้งนั้นมากระทรวงศึกษา จึงมอบให้ โรงเรียนสร้างครูพลศึกษาดำเนินการเคลื่อนไหวกิจกรรมกีฬามาเป็นประจำทุกปีจนมาถึง ปี ค.ศ. 2007 สถาบันโรงเรียนสร้างครูพลศึกษาได้มีการเปลี่ยนแปลง การดำเนินการแข่งขันกีฬา กรมอาชีวศึกษาจึงเปลี่ยนการเป็นเจ้าภาพไปตามแต่ละสถาบันและเปลี่ยนชื่อเกมส์มาเป็น “การแข่งขันกีฬาประจำปีระดับวิทยาลัยของ นครหลวงเวียงจันทน์” มาถึงในปัจจุบันมีสมาชิก เข้าร่วม 16 สถาบันการศึกษา มีผู้เข้าร่วมการแข่งขันปี ค.ศ. 2011 จำนวน 1,040 คน มี 6 ชนิดกีฬา ซึ่งเป็นการสืบทอดเกมส์กีฬากรมอาชีวศึกษาเหมือนเดิม ผู้ดำเนินการจัดการแข่งขันส่วนใหญ่ เป็นการนำของแต่ละสถาบันการศึกษาและแผนกกีฬากายกรรมของ นครหลวงเวียงจันทน์ งบประมาณของแต่ละสถาบันการศึกษาได้มาจากการประกอบส่วนขององค์การจัดตั้งภาครัฐ ภาคเอกชน แต่ละสถาบันการศึกษา และการสนับสนุนของบริษัท ห้างร้าน ส่วนบุคคลและอื่น ๆ ในส่วนระเบียบการแข่งขันใช้ระเบียบของสมาคมกีฬานั้น ๆ เป็นหลัก ทั้งนี้การแข่งขันระหว่างนิสิต นักศึกษาวิทยาลัยต่าง ๆ มีมานานแล้วที่จัดขึ้นมามีความต่อเนื่องจนมาถึงปัจจุบันได้แก่กีฬาฟุตบอล วอลเลย์บอล และตะกร้อ จัดการแข่งขันระหว่างวิทยาลัยพลศึกษา วิทยาลัยศิลปศึกษา วิทยาลัยครู ดงคำซ้าง วิทยาลัยเทคนิคการช่างลาว-เยอรมัน วิทยาลัยเทคนิคป่าปากสัก และวิทยาลัยสาธาณสุข ได้เริ่มดำเนินการแข่งขันปี ค.ศ. 1997 จนถึงปัจจุบัน (วันนเดด แก้วเวียงคำ, 2554) นักกีฬาจาก 16 สถาบันการศึกษาที่ประสบผลสำเร็จในการแข่งขันกีฬาแต่ละชนิดไม่ว่าจะเป็นกีฬาฟุตบอล วอลเลย์บอล ตะกร้อ เทเบิลเทนนิส แบดมินตัน เปตอง ฯลฯ ยังส่งผลต่อชื่อเสียง เกียรติยศ เป็นการยอมรับในสังคมต่อไป หลักการจัดการแข่งขัน ครั้งนี้สำหรับฟุตบอลเพศชาย จับสลาก แบ่งเป็น 2 สาย A และ B แข่งขันแบบพบกันหมดในสายเก็บคะแนนเพื่อเข้ารอบชิงชนะเลิศ

ส่วนของ วอลเลย์บอลชาย ตะกร้อชาย เทเบิลเทนนิส ชาย และหญิง แบดมินตันชายและหญิง และ เปตองชายและหญิง ซึ่งจับสลากแบบแพ้คัดออก เหตุผล การจัดการแข่งขันกีฬารั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้แต่ละสถาบันวิทยาลัยมีการเคลื่อนไหวกิจกรรมกีฬาและศิลปวัฒนธรรมร่วมกัน เพื่อให้มีความสามัคคีภายในเพื่อนนิสิต-นักศึกษาและคณาจารย์ระหว่างแต่ละสถาบันการศึกษา ให้มีกิจกรรมร่วมกัน มีการพบปะสร้างสรรค์ และเพื่อคัดเลือกเอานักกีฬาเข้าบรรจุในทีม ของแต่ละสถาบันวิทยาลัยเตรียมเข้าการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้ง 9 ณ จังหวัดหลวงพระบาง “หลวงพระบางเกมส์” และกระบวนการต้อนรับวันเฉลิมฉลองที่สำคัญต่าง ๆ เป็นต้น ดังนั้น ผู้วิจัย ในฐานะที่ศึกษาทางด้านการจัดการแข่งขันกีฬาได้ตระหนักและเล็งเห็นถึงความสำคัญของการจัดการแข่งขันกีฬาประจำปีระดับวิทยาลัย เนื่องจากการจัดการแข่งขันในแต่ละปีนั้นประสบปัญหาในการดำเนินงานจัดการแข่งขันมาโดยตลอดกล่าวคือ 1) ด้านการวางแผนพบว่ายังไม่มี รายงานสรุปผลการดำเนินการจัดการแข่งขันที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่ชัดเจน 2) ว่ายังไม่มีเจ้าภาพ ที่ชัดเจนในการจัดการแข่งขันแต่ละครั้ง 3) ผู้ฝึกสอน และกรรมการตัดสินกีฬาแต่ละชนิดยังไม่ เพียงพอและไม่ได้มาตรฐานเพราะว่ามีจำนวนหนึ่งไม่ใช่ผู้เรียนจบพลศึกษา 4) การจัดการแข่งขัน ยังไม่มีแผนจัดเป็นประจำและจัดการแข่งขันใช้เวลายาวนานเกินไป (วันนเดด แก้วเวียงคำ, 2554)

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าการดำเนินการบริหารจัดการการแข่งขันกีฬาประจำปีระดับ วิทยาลัยของนครหลวงเวียงจันทน์เพื่อสร้างกระแสการเล่นกีฬาให้แก่เยาวชน นิสิต-นักศึกษา ของแต่ละสถาบันวิทยาลัย เพื่อสนับสนุนกีฬาเพื่อสุขภาพ เพื่อมิตรภาพ ด้านยาเสพติด พบสภาพ ปัญหาเนื่องมาจากบุคลากรส่วนใหญ่ที่ดำเนินการบริหารจัดการแข่งขัน ไม่ใช่ผู้ที่เรียนจบสาขาวิชา พลศึกษา และในส่วนของกองเลขานุการยังไม่มีบุคลากรที่เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ ซึ่งการจัดการแข่งขันกีฬาประจำปีระดับวิทยาลัยของนครหลวงเวียงจันทน์ จะนำไปสู่ระดับ มาตรฐานการกีฬาของชาติควรมีการศึกษาสภาพปัญหาเพื่อให้เป็นแนวทางในการจัดการแข่งขัน เพื่อให้ประสบความสำเร็จ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้สนใจศึกษาสภาพปัญหาในการดำเนินการจัดการ แข่งขันกีฬาประจำปีระดับวิทยาลัย ของนครหลวงเวียงจันทน์ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับ การดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาประจำปีระดับวิทยาลัยของนครหลวงเวียงจันทน์ในครั้งต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดการแข่งขันกีฬาประจำปีระดับวิทยาลัยของนครหลวง เวียงจันทน์
2. เพื่อศึกษาปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬาประจำปีระดับวิทยาลัยของนครหลวง เวียงจันทน์

3. เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬาประจำปีระดับวิทยาลัย
ของนครหลวงเวียงจันทน์ จำแนกตาม สถานภาพและชนิดกีฬา ของผู้เข้าร่วมแข่งขัน

4. เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการแข่งขันกีฬาประจำปีระดับวิทยาลัย
ของนครหลวงเวียงจันทน์

สมมติฐานการวิจัย

1. สภาพการจัดการแข่งขันกีฬาประจำปีระดับวิทยาลัยของนครหลวงเวียงจันทน์
จำแนกตามสถานภาพ และชนิดกีฬา ผู้เข้าร่วมการแข่งขันมีความแตกต่างกัน

2. ปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬาประจำปีระดับวิทยาลัยของนครหลวงเวียงจันทน์
จำแนก สถานภาพและตามชนิดกีฬาผู้เข้าร่วมการแข่งขันมีความแตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

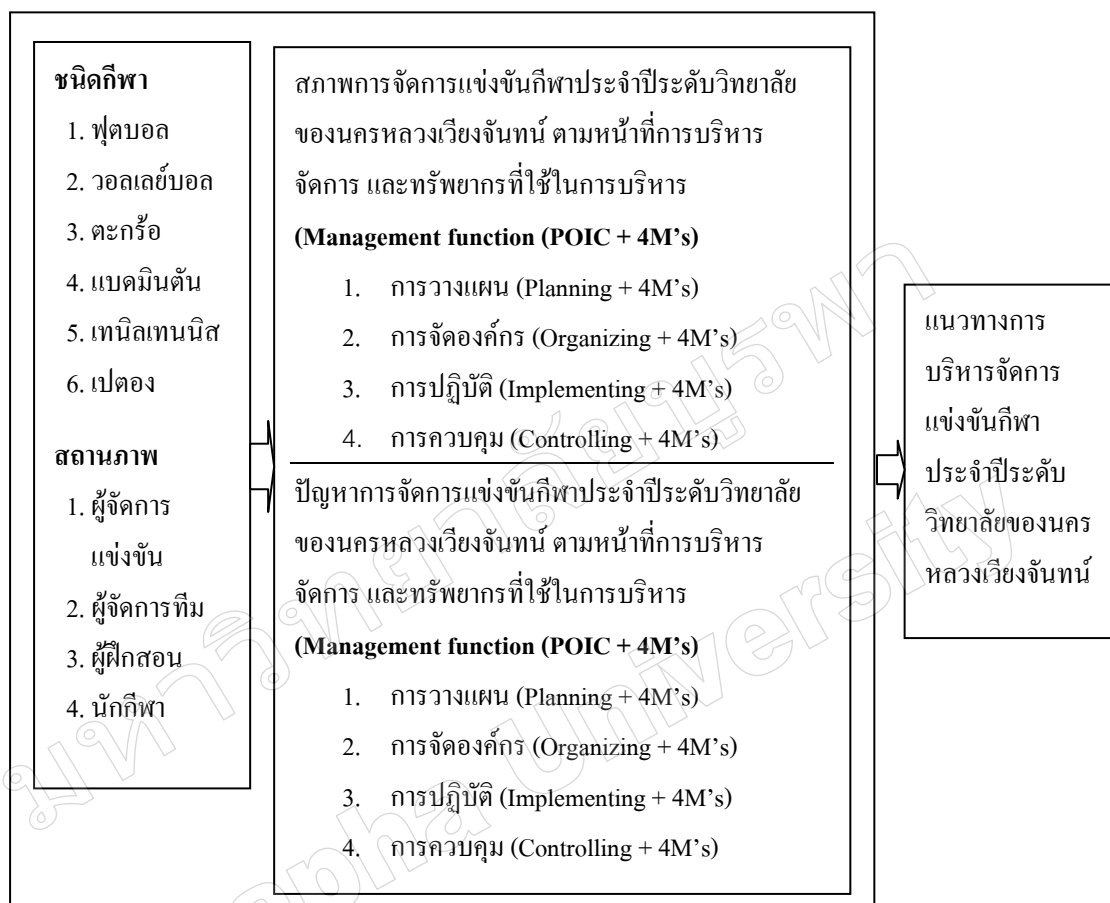
1. ได้ข้อมูลพื้นฐานและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อคณะกรรมการจัดการแข่งขัน
กีฬาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ในการปรับปรุงการแข่งขันในครั้งต่อไป

2. เป็นแนวทางในการบริหารจัดการแข่งขันกีฬาประจำปีระดับวิทยาลัย
ของนครหลวงเวียงจันทน์ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขัน

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษานี้มุ่งศึกษาสภาพและปัญหาเพื่อนำไปใช้ในการสร้างแนวทางพัฒนา
การบริหารจัดการแข่งขันกีฬาประจำปีระดับวิทยาลัยของนครหลวงเวียงจันทน์ โดยศึกษา
ตามหน้าที่ การบริหารจัดการ (Management function) (Bridges & Roquemore, 2001, pp. 121-331)
ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการปฏิบัติ และด้านการควบคุม
และทรัพยากรที่ใช้ในการบริหาร (Management resource) ซึ่งประกอบด้วย บุคคล (Man)
งบประมาณ (Money) วัสดุอุปกรณ์ (Material) และการจัดการ (Management)

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สภาพการดำเนินการจัดการ หมายถึง สภาพที่เป็นจริงในการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาประจำปีระดับวิทยาลัยของนครหลวงเวียงจันทน์ ในด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่และอุปกรณ์ และด้านการจัดการ
2. ปัญหาการดำเนินการจัดการ หมายถึง สิ่งขัดขวาง อุปสรรค ข้อขัดข้องที่เกิดขึ้นในการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาประจำปีระดับวิทยาลัยของนครหลวงเวียงจันทน์ ในด้านการวางแผน ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่และอุปกรณ์ และด้านการจัดการด้านการจัดองค์กร ด้านการนำแผนไปปฏิบัติ และด้านการควบคุม

3. แนวทางแก้ไขปัญหา หมายถึง วิธีแก้ไขปัญหาในดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬา ประจำปีระดับวิทยาลัยของนครหลวงเวียงจันทน์ ในด้านการวางแผน ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่และอุปกรณ์ และด้านการจัดการ ด้านการจัดองค์กร ด้านการนำแผนไปปฏิบัติ และด้านการควบคุม

4. หน้าที่การบริหารจัดการ หมายถึง การวางแผน/ การจัดองค์กร/ การนำแผนไปปฏิบัติ/ และการควบคุม ในการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาประจำปีระดับวิทยาลัยของนครหลวงเวียงจันทน์

5. ทรัพยากรการบริหาร หมายถึง บุคลากร/ งบประมาณ/ วัสดุอุปกรณ์/ และการบริหารจัดการในการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาประจำปีระดับวิทยาลัยของนครหลวงเวียงจันทน์

6. การวางแผน หมายถึง การกำหนดแนวทางการดำเนินการในอนาคตด้วยการกำหนดบุคลากร/ การกำหนดวัตถุประสงค์เป้าหมาย/ งบประมาณ/ การกำหนดปฏิทินการปฏิบัติการทำงาน/ การกำหนดชนิดกีฬา/ วัสดุอุปกรณ์/ สถานที่การแข่งขันกีฬา/ ความคาดหวังของผู้บริหารเพื่อให้งานดังกล่าวเป็นไปตามขั้นตอนที่วางไว้

7. การจัดองค์กร หมายถึง การจัดตั้งกลุ่มงาน บุคคล และหน้าที่ในองค์กร ประธานผู้บริหาร/ การจัดตั้งเลขาธิการ/ การจัดตั้งคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ/ การจัดตั้งการฝึกอบรม/ การจัดสรรทรัพยากร/ การกำหนดหน้าที่การทำงาน/ และการมอบหมายงานให้ผู้รับผิดชอบหน้าที่งานตามแผน

8. การปฏิบัติ หมายถึง การนำแผนไปปฏิบัติจริง/ การประสานงาน/ การส่งเสริมการทำงาน/ การประชาสัมพันธ์/ การจัดทำเว็บไซต์และตราสัญลักษณ์ของผู้สนับสนุน

9. การควบคุม หมายถึง การดำเนินงานในการตรวจสอบ ป้องกันเพื่อให้การดำเนินการไปตามวัตถุประสงค์/ การติดตามผลอย่างเป็นระบบ/ การประเมินผลการแข่งขัน/ การแก้ไขความบกพร่องและรายงานผล/ การประชุมเพื่อหาทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวต่าง ๆ/ การเขียนรายงานการประเมินผลการแข่งขันกีฬาและการสรุปผลการแข่งขันกีฬา ให้เป็นไปตามขั้นตอนอย่างชัดเจน

10. การแข่งขันกีฬาระดับวิทยาลัยนครหลวงเวียงจันทน์เกมส์ หมายถึง การแข่งขันกีฬาของสถาบันการศึกษาภาครัฐ และภาคเอกชนเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาจำนวน 16 สถาบันการศึกษา

11. ผู้จัดการแข่งขัน หมายถึง ผู้อำนวยการจัดการแข่งขันกีฬาประจำปีระดับวิทยาลัยของนครหลวงเวียงจันทน์

12. ผู้จัดการทีม หมายถึง ผู้ที่มีหน้าที่บริหารทีมกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาประจำปีระดับวิทยาลัยของนครหลวงเวียงจันทน์

13. ผู้ฝึกสอน หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการฝึกสอนทางด้านต่าง ๆ จัดการเกี่ยวกับกระบวนการเตรียมทีม และในเวลาทำการแข่งขันของทีม ในการแข่งขันกีฬาประจำปีระดับวิทยาลัยของนครหลวงเวียงจันทน์

14. นักกีฬา หมายถึง นิสิต นักศึกษาที่เป็นตัวแทนสถาบันการศึกษาเพื่อแข่งขันกีฬาประจำปีระดับวิทยาลัยของนครหลวงเวียงจันทน์

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University